

ՊԱՋԸ-ԱՎԻԱՔԻՄԸ ԽՍԶՄ-Ի ԽԱՂԱՂ ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ ՅԵՎ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԵՆԱՐԱՆՆ Ե

№ 5

30

Վ. ՅԵՅՏԼԻՆ

Չ ԱՂԱՎՆԻՆԵՐԸ Զ

ՌԱԶՄԱԿԱՆ

ԺԱՌԱՅՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

**ՀՄԽՀ ՊԱԶԸ-ԱՎԻԱՔԻՄԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅԱՄԲ
ԼՈՒՅՍ ԵՆ ՏԵՍԵԼ ՀԵՏԵՎՅԱԼ ԳՐԲԵՐԸ**

1. **ԲԱՂԴՍՍՐՅԱՆ.** «Սովորիք սագմական
գործը» գինը 2⁵ կ.
2. **ԼԻՏՈՎՅԵՎ.** «Տեխնիկան պատերազմում»
գինը 13 կ.
3. **ՊԱԶԸ-ԱՎԻԱՔԻՄԻ ԲՆԻՇՆԵՐԻՆ ԿԻԿ ՈՂԱՔԻ-
ՄԻԱԿԱՆ ԱՂԱՂԱՎԱՆՈՒԹՅԱՆ ԽԱՐԱԿ-
ՆԵՐ (ՃՐԱԳՐԻՐ և ԿԱԳՄԱԿԵՐԱԿԱԿԱՆ
ՄԵԹՈԴԱԿԱՆ ԽՆԳԻՐՆԵՐ)»** . գինը 10 կ.
4. **Բանաձևվեր ՀՄԽՀ ՊԱԶԸ-ԱՎԻԱՔԻՄԻ Հայաս-
տանյան 2-րդ համալուծարի** . գինը 5 կ.
5. **ՌՈԶՍՆՈՎ.** «Ինչ և ինչպես պետք և անել
մողելիտաների խմբակներում» . գինը 10 կ.

**ՊԱՀԱՆՋՆԵՐԻՆ ՈՒՂՂԵԼ՝ ՅԵՐԵՎԱՆ,
ՊԱԶԸ-ԱՎԻԱՔԻՄԻ ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ**

Վ. ՅԵՑՏԼԻՆ

636.596

Յ

4069.

A I

Ը Ա Ղ Ա Վ Ն Ի Ն Ե Ր Ը Գ

ՌԱԶՄԱԿԱՆ ԺԱՌԱՅՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ

66619

ՀԱՅԳՈՒԻԳՐԱՅԻ ՏԳԱՐԱՆ

ԳՐԱՌԵՊԳԼԵԿՎԱՐ № 2798 Բ.

ՊԱՏՎԵՐ № 184

ՏԻՐԱԺ 2-000

ՓՈՍՏԱՏԱՐ ԱՂԱՎՆԻՆ ՈՒ ՆՐԱ ՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Պատերազմի ժամանակ զորքերը միմյանց հետ բանակցութիւններ են ունենում հեռախոսով, հեռագրով, փոստով, լրատարներով և այլն: Բայց այնպիսի դեպքեր են լինում, վոր հնարավորութիւն չի լինում այդ միջոցներից վորեւ մեկը գործադրելու: Այդ միջոցները չեն գործում կամ հակառակորդը խանգարում է: Այդպիսի դեպքերում մեզ ոգնութեան ե գալիս ուսումնական աղամնու փոստը:

Այդ փոստի ելութիւնը նրանումն է, վոր աղամնիները տեղ են հասցնում զորքերի կողմից ուղարկվող ուսումնական զեկուցագրերը հատուկ փոքր խողովակներում, պոչին կամ աղամնու մեջքին ամրացրած հատուկ գրպանի մեջ:

Փոստատար աղամնիների միջոցով հաստատած կապը կարող է աշխատել միայն դեպի մի կողմը, այսինքն դեպի աղամնատունը:

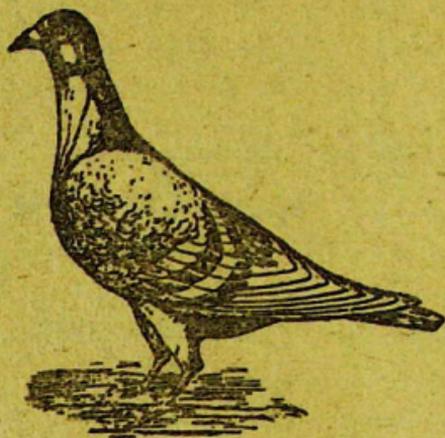
Աղամնին սիրում է իր բունը և վորտեղից էլ նրան բաց թողնենք, տնհապաղ տուն է վերադառնում:

Բանակում կապի ծառայութեան համար կիրառվում են հատուկ տեսակի աղամնիներ, վորոնք կոչվում են փոստատար-աղամնիներ: Փոստատար աղամ-

նինների այդ տեսակը շատ վաղուց և գուրս բերված
արհեստական կերպով:

Դաշտալին աղավնիներից, աուրմտններից (ա-
ղավնիների մի տեսակն է) և որորներից (չալկա) ա-
մենալավ արուններն ու եգերը ջուկելու և սերելու
(խառնելու) միջոցով դիմացկուն, արագ ու խելացի
թռչուն է ստացվել:

1-ին նկարի վրա ցույց է տրված փոստատար ա-
ղավնին: Սովորական աղավնիների հետ համեմատած,
փոստատար աղավնին ունի լայն ու լավ զարգացած

Նկ. 1. փոստատար աղավնի

կուրծք, մարմնին քիփ կպած թևեր, ուղիղ ու լավ
զարգացած վոտներ ու կոկ ու մարմնին լավ կպած
փետուրներ:

Աղավնիների այլ տեսակներից փոստատար ա-
ղավնին տարբերվում է դեպի իր բունն ունեցած մեծ
սիրով. նա իր բունը հիշում է շատ լերկար ժամա-

նակ, իսկ վորոշ թռչուններ իրենց բունը չերբեք չեն մոռանում: Փոստատար աղափնին շատ սուր տեսողութիւն ունի և մեծ հիշողութիւն՝ վայրի նկատմամբ, նույնպէս և ընդունակութիւն հարկավոր ուղղութիւնը գտնելու իր աղափնատունը վերադառնալու համար: Հասարակ տնային աղափնուն կարելի չեմի աղափնատնից դեպի մլուսը քաշել, սովորեցնել նոր տեղում ապրելու, բայց փոստատար աղափնուն չի կարելի:

Փոստատար աղափնու հենց այդ հատկութիւնների վրա չե հիմնված նրա ծառայութիւնը կապի համար:

Ամեն մեկին հայտնի չե, վոր տարափոխիկ թռչունները, վոր ամեն աշնան թռչում, հեռանում են տաք լեռերներ, դարնանը նորից վերադառնում են իրենց տեղերը, շատ լավ խմանալով ու գտնելով ճանապարհը մի քանի հազար վերստ հեռավորութեան վրա: Այդ ընդունակութիւնը, վոր հատկապէս դարգացած ե փոստատար աղափնու մեջ, մարդիկ սովորել են ոգտագործել, ել ավելի զարգացնելով այն:

Փոստատար աղափնիների ոգտագործումը կապի համար սկսվել ե շատ վաղուց: Սկզբում աղափնիները գործադրվում եին կապի համար խոշոր առևտրական քաղաքների միջև, քաղաքական ու առևտրական նորութիւնները թերթերին հաղորդելու համար: Առաջներում, չիրք հեռագիր ու հեռախոս չկար, գոյութիւն ունեցին հատուկ ընկերութիւններ, վորոնք աղափնու փոստատարութիւն եին հաստատում խոշոր քաղաքների միջև ու նույնիսկ գանազան պետութիւնների միջև, որինակ՝ Ֆրանսիայի և Անգլիայի միջև:

Ռազմական կապի համար փոստատար աղափնի-

ները կիրառվում են ամենահին ժամանակներից ըսկսած, յերբ կապի ալլ տեսակի միջոցներ բոլորովին գոյութլուն չունեյին, իսկ հետո, յերբ հանդես յեկան հեռագիրը, հեռախոսը, աղավինն նուչնպես ավելորդ չհամարվեց: 1870—71 թ. թ. Ֆրանսացիների ու գերմանացիների միջև յեղած պատերազմի ժամանակ փոստատար աղավինները ռազմական ծառայութլան մեջ նուչնպես մեծ ոգուտ տվին Ֆրանսական բանակին. Փարիզի պաշարման ժամանակ, յերբ հակառակորդը շրջապատել էր քաղաքն ամեն կողմից, միայն աղավիններն եյին կապ պահպանում պաշարված Փարիզի ու մնացած յերկրի միջև, քաղաքից տեղեկութլուններ բերելով պաշտպանների վիճակի մասին: Այդ ոգուտն աչնքան մեծ էր, վոր Փարիզը պաշարող գերմանական բանակը հատկապես սովորեցրած բազեներ էր պահում՝ աղավիններին թռիչքի ժամանակ վոչնչացնելու համար:

Մինչև 1914—17 թ. թ. պատերազմը փոստատար աղավինները ռազմական ծառայութլան մեջ հաճախ կիրառվում եյին բերդերի ու կարևոր քաղաքների միջև կապ հաստատելու համար:

Համաշխարհային պատերազմի ժամանակ սկսեցին փորձեր անել աղավինները կիրառելու վոչ միայն քաղաքների միջև, ալլև շարժման մեջ գտնվող աղավինատների միջև: Դրա համար վերցնում եյին մատղաշ աղավիններ, դնում եյին նրանց համար հատուկ պատրաստած շարժական աղավինատներում, սալակների կամ ավտոմոբիլների վրա ու ալդ աղավիններին աստիճանաբար սովորեցնում եյին շարժական աղավինատներից աշխատելու: Այդ շարժական աղավ-

նատները տրվում ելին զորամասերին: Այդ փորձերը լավ հետևանքներ ելին ունենում:

Ռազմափոստային աղավնիներն ստարերկրյա բանակներում պատերազմի ժամանակ հազարավոր մարդկային կյանքեր են ազատել: Զեկուցագրերը նրանք տեղ ելին հասցնում նույնիսկ ամենաուժեղ հրետանական ու հրացանային կրակի ժամանակ, չերբ լրատար ուղարկելը հնարավոր չեր, իսկ կապի մյուս բոլոր միջոցները փչացած ելին:

Աղավնիները վերադառնում ելին իրենց աղավնատները չերբեմն վոտը կոտրած, փորոտիքը դուրս թափած, միանգամայն արուներվիկ լեղած, բայց և այնպես զեկուցագրերը տեղ ելին հասցնում: Աղավնիները հատկապես մեծ ոգուտ ժն տվել գազային գրոհների ժամանակ:

Պատերազմի ժամանակ Ֆրանսական բանակի ռազմափոստային շատ աղավնիներ պարզեվատրվել են ռազմական շքանշաններով: Պատերազմից հետո Փարիզում (Ֆրանսիայի մայրաքաղաքը) ռազմափոստային աղավնիներին մի հուշարձան են կանգնեցրել ի հիշատակ լրատար-զինվորների հազարավոր կյանքեր ազատելու:

Գերմանիայում կապի զորքերի սպանված զինվորների հուշարձանի վրա աղավնիներից մի պսակ ե նկարված նույնպես ի հիշատակ սպանված աղավնիների:

Ռազմական կապի համար փոստատար աղավնո ոգտագործումից առաջ նրան վիրցնում են աղավնատներից, դնում են հատուկ կողովի մեջ ու տալիս են այն զորամասերին, վորոնցից հարկավոր ե զեկուցա-

դիր ստանալ: Յեր հարկավոր ե զեկուցագիրը ուղարկել, գրում են այն հատուկ բարակ թղթի վրա, վերջում են խողովակի ձեւով, դնում են մետաղե հատուկ փոքր խողովակի մեջ կամ սաղի փեռուրի կտորի մեջ և ապա կապում են աղամնու վոտին, ծալահեղ դեպքում խողովակի ձեւով վերած զեկուցագիրը կարելի լի ուղղակի կապել աղամնու վոտին, առանց վորևե հատուկ խողովակի:

Չ-րդ նկարի վրա ցույց ե տրված վոստատար

Նկ. 2. Աղամնին զեկուցագիրը կապած բոց թողնելուց
տուաջ

աղամնին զեկուցագիրը վոտին կապած, նրան արձակելուց առաջ:

Այդ նույն նկարի վրա ցույց ե տրված, թե ինչպես պետք ե բռնել աղամնուն:

Յ-րդ նկարի վրա ցույց է տրված կարմիր բանակալինը աղավնիների բնակութեան համար վանդակի հետ միասին: Յերբ հարկավոր լինի զեկուցագիր ուղարկել, աղավնուն բաց են թողնում, և նա թռչում է իր աղավնատունը: Աղավնատունն անպես է կառուցված, Վոր յերբ աղավնին դալիս է հատուկ պատրաստած մուտքով մտնում, զանգակ է հնչում: Որպեսզի աղավնապահն աղավնու վերադարձը տեսնելով

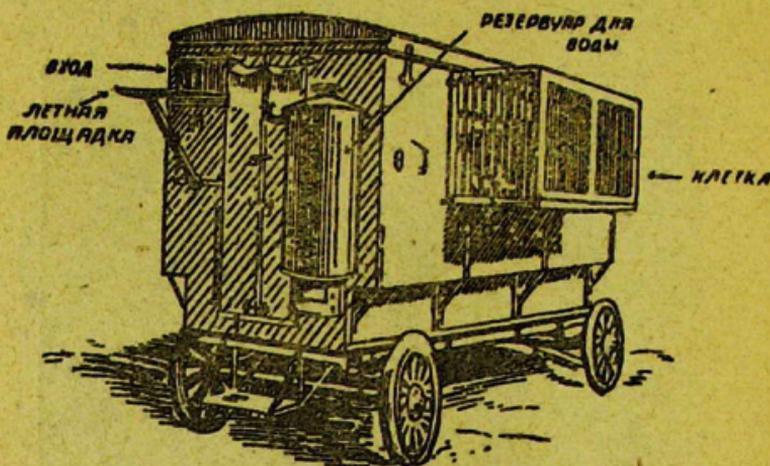

Նկ. 3. Վանդակ բազմափոստային աղավնիների տեղափոխութեան համար հետեակ զորամասերում (4 աղավնու համար)

կամ զանգակը լսելուն պես, բռնում և աղավնուն, զեկուցագիրը հանում է ու անհապաղ տալիս է շտաբին կամ ուղղակի հրամատարին, յեթե նա մոտիկ է, իսկ յեթե հեռու չէ, զեկուցագրի բովանդակութեանը հա-

վորդում և հեռախոսով կամ զեկուցագիրն ուղարկում և մոտոցիկլետով:

Փոստատար աղավնիները շատ արագ ընտելանում են իրենց աղավնապահներին, այսինքն այն մարդկանց, վորոնք խնամում են աղավնիներին, չեն վախենում, չերբ նրանց բռնում են ու կուտը ձեռքից են ուտում: Չորրորդ նկարի վրա ցույց է տրված ամերիկական բանակի դիվիզիայի այդպիսի շարժական աղավնատունը:

Նկ.4. Դիվիզիայի շարժական աղավնատունը ամերիկական բանակում

Նկարի վրա չերեվում և աղավնիների համար պատրաստած մուտքը, թռչելու հարթակը, վորի վրա իջնում և աղավնին և ռեզերվուսարը, այսինքն ջրամբարը: Աղավնիների համար կառուցված մուտքը փակվում և կախ ընկած ձողիկներով, վորոնք կարող են բացվել միայն դեպի աղավնատան ներսը: Այսպիսով աղավնիները կարող են հեշտությամբ ներս մտնել, իսկ դուրս գալ չեն կարող: Աղավնու կողմից ձողիկը հրե-

լուն պես, զանգակը ձայն և տալիս: Ծ-րդ նկարի վրա
ցույց է տրված աղավնու մտնելը աղավնատան ներսը:
Աղավնին ձողիկը լետ է գցել ու մտնում է: Դրա հետ
միասին ելեքտական զանգը հնչում է:

Նկ. 5. Աղավնու աղավնատուն մտնելը

Աղավնիների համար պատրաստած ալդալիսի
մուտքը կաշվում է «արկանոց»:

Նկ. 6. Արկանոցի կառուցվածքը

Ծ-րդ նկարի վրա ցույց է տրված ալդալիսի ար-
կանոցի կառուցվածքը. լեթե նախնք աղավնատան

ներսից, կտեսնենք, թե ինչպես ե աղավնին աղավնատուն մտնում:

Աղավնին մի ժամում թռչում է 60—70 կիլոմետր: Բարձրանում է զեանի լերեսից վատ լեղանակին 100—150 մետր, իսկ լավ լեղանակին 300—350 մետր: Պառավ աղավնիները մեկ թռիչքի ընթացքում կարող են թռչել անշարժ աղավնատաներից 500—600 կիլոմետր հեռավորութուն, այսինքն այնպիսի հեռավորութուն, ինչպիսին գոյութուն ունի Լենինգրադի և Մոսկվայի միջև Շարժական աղավնատաների աղավնիները կարող են իրենց կայանը գտնել 30—40 կիլոմետր հեռավորութուններից:

Ձյունը, մառախուղը և անձրևը խանգարում են աղավնուն ճանապարհը գտնելու և պակասեցնում են թռիչքի արագութունը: Այդպիսի լեղանակին աղավնին կարող է թռչել շատ ավելի փոքր հեռավորութուն: Ձմեռը սառնամանիքների ժամանակ աղավնիների թռիչքի արագութունը, նույնպես և թռիչքի հեռավորութունը շատ փոքրանում է, մանավանդ լերք բացի սառնամանիքից, ուժեղ քամի չե փչում: 15 աստիճան և ավելի սառնամանիքի ժամանակ աղավնին չի կարող թռչել, հենց դրա համար էլ չի կարելի նրան ուղարկել:

Հատկապես սովորեցրած աղավնիները կարող են թռչել նաև գիշեր ժամանակ: Այդ պատրաստութունը ժամանակ է պահանջում: Աղավնիներն ամենից լավ են թռչում լուսնյակ գիշերները, բայց կարող են թռչել նաև մութ գիշերները: Սակայն պետք է վոր աղավնու տեղ հասնելու ժամանակ աղավնատան ներսը ու թռչելու տախտակը (հարթակը) լուսավոր-

ված լինեն: Պատերազմի ժամանակ հրետանական ու հրացանային հրաձգութիւնը, փողին, ծուխը և մասնախումբը աղափնիների թռիչքը չելին խանդարում: Գաղային գրոհներէ ժամանակ աղափնին թեմերի մի քանի թափահարութեամբ դուրս եր թողում վարակված տեղերից. աղափնին սատկում եր միայն շատ հազվադէպս դեպքերում:

Փոստատար աղափնին ապրում ե մոտ 15 տարի, լալ աշխատում ե մոտ 10 տարի: Աղափնուն պետք ե տեղափոխել շարժական աղափնատունը դեռ շատ փոքրը ժամանակ, լերեք շաբաթից վոչ ավելի: 6 շաբաթական հասակից աղափնները նոր տեղին դժվարութեամբ են սովորում:

Բոլոր ռազմափոստային աղափնները դեռ փոքր հասակում պետք ե ողակավորել, այսինքն ծնվելուց հետո 6-րդ—7-րդ որը պետք ե նրանց վոտին ողակ հաղցնել: Ողակը պատրաստում են այլումինիոնից կամ մի այլ թեթե մետաղից: Ողակի վրա պետք ե նշանակված լինեն՝ աղափնու անձնական համարը, ծնվելու տարեթիւը, աղափնատան գլխատառը կամ համարը. 7-րդ նկարի վրա ցուց ե տրված ողակն աղափնու համարով:

Յուրաքանչյուր քաղաքացի, պատահաբար այդպիսի աղափնի թռչելու դեպքում, պարտավոր ե այդ մասին տնհապաղ հայտնել իշխանութեանը:

Նկ. 7. Ողակ աղափնու համարով

ԱՆՇԱՐԺ ՈՒ ՇԱՐԺԱԿԱՆ ԱՂԱՎՆԱՏՆԵՐԻ ԿԱՌՈՒՑՎԱԾԲԸ

Ռազմական աղավաատները, ինչպես վերևում հիշված է, լինում են լերկու տեսակի:

Անշարժ աղավաատներ, վորոնք դանվում են վորևե քաղաքում կամ բերդում և շարժական—սալլակները կամ ավտոմոբիլների վրա: Շարժական աղավաատները կարող են շարժվել զորքերի լետևից կարող են հաճախակի փոխել իրենց տեղը:

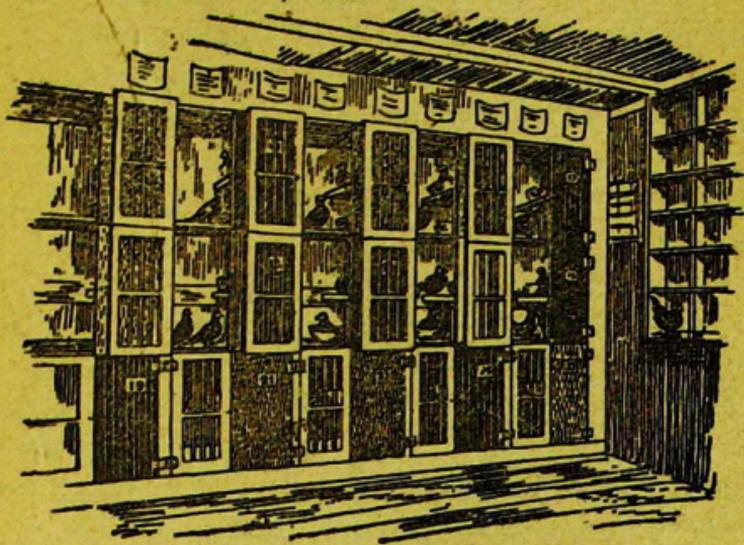
Անշարժ (մշտական) աղավաատների համար հաճախ հարմարեցնում են ռազմական շտաբների կամ հիմնարկությունների շենքերի տանիքի տակի տարածությունը: Սակայն ամենից լավն է հատուկ կառուցված աղավաատուն ունենալ: Այդպիսի աղավաատունը սովորաբար կառուցում են քաղաքի ծայրամասում, վորպեսզի շրջակայքում բավականին ազատ տեղ լինի:

Աղավաատունը պետք է կապել քաղաքում տեղավորված զորամասի շտաբի հեռախոսով: Աղավաատների չափերը լինում են մեծ ու վոքք, նալած նրանց մեջ պահվող թռչունների թվին:

Միջին հաշվով աղավաատների լուրաքանչյուր զույգի համար տնհրաժեշտ է մեկ խորանարդ մետր ող:

Ցող նկարի վրա ցուլց է տրված ամերիկական ռազմական աղավաատան ներսի տեսքը: Աղավաատների լուրաքանչյուր զույգի համար առանձին բուն է հատկացվում, վորի գլխին համար է դրվում: Աղավաատպահը ճիշտ գրանցում է կատարում աղավաատների կյանքի մասին, թե նրանք լերբ են ձու ածում ու

լերը են ճուտեր հանում: Այդ շատ կարելի է, վոր պեսզի ամենալավ արուններից ու եզերից ճուտեր ստանանք ու նրանց հետևենք առաջին հենց որից:

Նկ. 8. Ասանձին մշտական կայարան

Յուրաքանչյուր մշտական աղավնատուն աղավնիներ է պատրաստում թռիչքներ կատարելու վորոշ ճանապարհներով, վորոնք պիտի ճիշտ սահմանված լինեն: Սկզբում աղավնիներին սովորեցնում են թռուչել աղավնատան գլխին, ինքնուրույն կերպով աղավնատուն մտնել, իսկ հետո աղավնիներին աստիճանաբար հարկադրում են աղավնատուն վերադառնալ հեռվից: Աղավնիների այդպիսի պատրաստութլունը հեշտ գործ չէ և մեծ համբերութլուն, հմտութլուն ու ժամանակ է պահանջում:

Յերբ աղափնիները խմբով արդեն ազատ թռչում են աղափնատան վերևում, նրանց հարկադրում են վորոշ ժամանակ ուղում մնալ, թույլ չեն տալիս աղափնատուն իջնել, վորպեսզի նրանք ընտելանան ավելի չերկար ժամանակ թռչելու, շրջապատող վայրից ծանոթանան և ամբայնդվեն: Աղափնիների թռչելու այդ ժամանակամիջոցը աստիճանաբար ավելացնում են, վորպեսզի աղափնիներին չհոգնեցնել ու նրանց թույլ չտալ վորևե ալլ տեղ իջնել, բացի իրենց աղափնատան կտրից:

Մեծ հեռավորութունների վրա թռիչքներ կատարելու համար պետք է ընտրել ամենապարզ որերի առավոտները, չերբ աղափնիները շատ հեշտությամբ կարող են վայրը ճանաչել: Թռիչքներն սկսում են վոքը հեռավորութուններից ու աստիճանաբար ավելացնում: Անշարժ աղափնատների մատղաշ աղափնիների թռիչքների հեռավորութունը հենց առաջին որվա ընթացքում կարելի չե հասցնել մինչև 100 կիլոմետր: Պատավ աղափնիների թռիչքները կարելի չե կատարել ավելի մեծ հեռավորութունների վրա:

Աղափնիներին հատուկ կողմների մեջ տանում են վորոշ ուղղությամբ ու հետո բաց են թողնում: 10 կիլոմետրից սկսած արդեն անհրաժեշտ է ճիշտ գրանցում կատարել, թե չերբ և բաց թողնվել աղափնին: Աղափնու բոլոր թռիչքները գրանցում են հատուկ թերթի վրա, վորպեսզի հնարավոր լինի պատրաստութունն ավելի կանոնավոր կերպով իրադործել:

Անշարժ կաշարաններն աղափնիների ուսուցումը շարունակ վարում են աղափնիների աֆն կաշարանների կամ քաղաքների միջև, վորոնք ճիշտ սահմանված

են: Աղափնիներին պետք է աստիճանաբար ընտելացնել ավելի լերկար, ժամանակ նստելու ասն կողովներում, վորոնց մեջ նրանց տանում են բաց թողնելու տեղը:

Ակզբում աղափնիներին պահում են կողովների մեջ մի քանի ժամ, հետո մեկ, լերկու որ և աստիճանաբար այդ ժամանակամիջոցը հասցնում են մինչև 2 շաբաթ և ավելի:

Ակզբում աղափնիներին բաց են թողնում փոքր խմբերով, հետո 4—2 աղափնի միասին և վերջապես մեկ-մեկ: Յերբ աղափնիները բավականին կընտելանան, նրանց պետք է սովորեցնել թռչելու վատ լեղանակին—անձրևի, ձյան, քամու, մառախուղի ժամանակ և իրիկնապահին: Այս աղափնիներին ընտելացնում են մարտական պարագային, նրանց տեղափոխելով կողովների մեջ ամեն լեղանակով, ընտելացնում են հրետանական հրաձգությանը, սավառնակներից բաց թողնելուն և այլն:

Անշարժ կայարանների աղափնիներին կարելի լի տալ ասն գորամասերին, վորոնք մարտական գործողութիւններ են կատարում ասն աղափնատների շրջանում, վորոնցից տեղի լի ունեցել աղափնիների պատրաստութիւնը այդ վայրում թռիչքներ կատարելու համար: Հատկապես կարևոր է աղափնիներին ընտելացնել թռիչքներ կատարելու հետախուզական ու ուժակոծող ողանավերից, նույնպես և հեծելագործի մասերից:

9-րդ նկարի վրա ցույց է տրված զեկուցագրեր բերող փոստատար աղափնիների վերադարձը լեհական ռազմական անշարժ կայարաններում աղափնիների խմ-

16077
A
T
4069

ՀԱՅԿ
4658000400
ԳՈՐԿԱՐԱՆ № 2
114 275571Ա

բով թռիչքներ կատարելու պատրաստութիւնն ժամանակ:

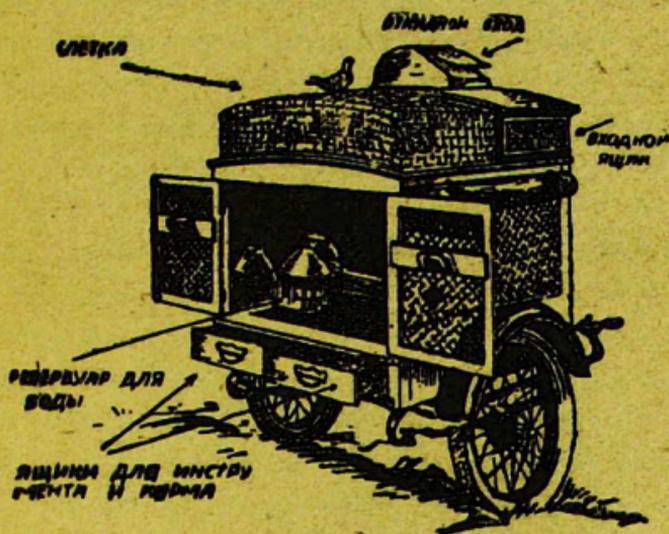
Նկ. 9. Զեկուցագրեր բերող փոստատար աղաՎնիների վերադարձը (Եհական բանակում)

Շարժական ուղղմական աղաՎնատները պետք է ընդարձակ լինեն, նույնպես և թեթև ու կալուն լինեն՝ գորքերի յետևից գետնուղիներով շարժվելու համար:

ԱղաՎնիների քնակութիւնն համար ավտոմոբիլ կամ յերկանիվ են հարմարեցնում, իսկ յերբեմն ել քառանիվ սալլակ: ԱղաՎնատան ներսում ընդերի համար արկղներ են սարքում:

Սալլակի կամ ավտոմոբիլի յերկու կողմում պատուհաններ են շինում, վորոնք ծածկվում են ցանց քաշած յետ ծալովի շրջանակներով: Արկանոցը կա-

սուցում են ճիշտ այնպես, ինչպես մշտական կառուցաններում զանգակած աղափնու վերադարձի մասին աղափնապահին հայտնելու համար: 10-րդ նկարի վրա ցույց է տրված ամերիկական բանակի առանձին շարժական աղափնատուներ: Այդ աղափնատուներ փոխադրության համար կպցնում են բեռնատար ավտոմոբիլին:

Նկ. 10. Առանձին շարժական աղափնատուներ

Աղափնիների պատրաստութունը (սովորեցնելը) շարժական աղափնատներից թռիչքներ կատարելու համար շատ դժվար է, վորովհետև անհրաժեշտ է այդպիսի պատրաստութունը կատարել նոր, աղափնու համար անծանոթ վայրում և ամենակարճ ժամանակամիջոցում:

Պատերազմի ժամանակ զորքերը հաճախակի ա-

բազ տեղափոխութիւններ են կատարում և այդ պատճառով աղափնիների պատրաստութեան համար կարելի կլինի տալ շատ կարճ ժամանակ: Վորպեսզի աղափնիներն ընտելանան շարժական աղափնատներից աշխատելուն, այդպիսի աղափնատները պետք է, վորքան հնարավոր է, իրենց տեղերը հաճախ փոխեն և չուրաքանչյուր տեղում աղափնիների պատրաստութեան աշխատանք տանեն: Յեթե շարունակ այդպիսի աշխատանք կատարենք, այդ դեպքում աղափնիներն աստիղանաբար ընտելանում են թռիչքներ կատարելու, ամեն անգամ նոր տեղում, ընտելանում են իրենց աղափնատանը և շարժական աղափնատներից փորձված թռչող են դառնում:

Աղափնիների շարժական աղափնատներից թռիչք կատարելու պատրաստութեան ժամանակ սկզբում վայրի վրա բաց տեղեր է ընտրվում, իսկ հետո վարժութիւնները կատարում են կտրուկ վայրում, աչսինքն բլրավետ և խորթուբորդ վայրում: Պետք է խուսափել անտառոտ տեղերից, վորովհետև անտառներում ամենից հաճախ են լինում բազիներ և ուրուրներ, վորոնք կարող են հեշտութեամբ վոչնչացնել մատաղ ու անփորձ աղափնիներին:

Սկզբում աղափնատները տեղափոխութիւններ են կատարում փոքր՝ 100—300 մետր հեռավորութիւնների վրա, ընդվորում չուրաքանչյուր կանգառման տեղում աղափնիներին հնարավորութիւն է տրվում վայրին ծանոթանալու: Հետո աղափնատների տեղափոխութիւնների հեռավորութիւններն աստիճանաբար ավելացվում են: Սկզբում, լերբ աղափնատունը լցված է մատաղ աղափնիներով, աղափնատան տեղա-

փոխութիւնները պետք է, վերջան հնարավոր է, հաճախ կատարել, վորպեսզի աղաձնիները լավ ընտելանան տեղափոխութիւններին և շատ չկապեն մի վորովէ վայրի հետ մի տեղում չերկար ժամանակ կանգնելու ընթացքում:

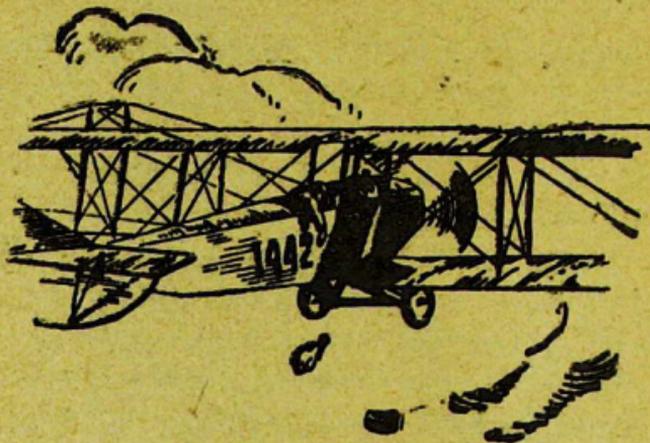
Շարժական աղաձնատան աղաձնիներէ բաց թողնելը կատարվում է աստիճանաբար, 300 քայլից սկսելով, հետո 800 քայլի վրա, 1—2 կիլոմետրի վրա, ապա 3—5 կիլոմետրի վրա, վերջապես 10—15 և այդպես մինչև 35—40 կիլոմետրի վրա: Իհարկէ 40 կիլոմետր հեռավորութեան վրա թռիչքները հնարավոր կլինի միայն չերկրորդ, չերրորդ տարվա ընթացքում և ավելի ուշ:

Շարժական աղաձնատան աղաձնիների ընտելացումը մարտական պարագային կարևոր նշանակութիւն ունի, վորովհետև հենց այդ պարագայում էլ նրանք պետք է իրենց ամբողջ աշխատանքը տանեն: Այդ պատճառով շարժական աղաձնատների աղաձնիներին զորաշարժերի և դաշտային պարապմունքների ընթացքում պետք է բաց թողնել հրետանական և հրացանային հրաձգութեան ժամամակ, հրետանական սովիզոններում (հրետանական հրաձգութիւնների համար հատկացրած հատուկ դաշտեր), ողանավերից, բացի այդ ձիավորները տանում են աղաձնիներին կողովների մեջ վորոշ հեռավորութիւնների վրա, վորպեսզի աղաձնիներին ընտելացնեն ցնցումներին և այլն:

Աղաձնիներին ողանավերից ուղարկելու համար նույնպես պատրաստութիւն է հարկավոր: Ողանավերից ու կապովի ողապարիկներից կապի համար աղաձնիներ ուղարկելը շատ կարեւոր է: Միկ շարժա-

կան ֆրանսական աղավնատուն 1916 թվին 6 ամսվա ընթացքում ստացել և աղավնիների բերած 24 զեկուցագիր աչն ուղանավերից, վորոնք գերմանացիները կողմից գերել ելին վերցված լեղել, կամ վորոնց հետ դժբախտ պատահարներ են տեղի ունեցել: Կարեվոր զեկուցագրերը նուէնպես շատ և ուղարկված լեղել ուղանավերից, նրանց կողմից հակառակորդի դասավորութեան վերեվում թռիչքներ կատարելու ժամանակ:

Ողանավն աղավնու միջոցով պետք և ուղարկել աչնպիսի զեկուցագրերը, վոր չի կարելի ուղարկել ռադիոյի միջոցով: Ողանավը, աղավնու միջոցով զեկուցագիր ուղարկելով, շարունակում և իր թռիչքը:

Նկ. 11 Ողանավից աղավնու միջոցով զեկուցագիր ուղարկելը (լեհական բանակ)

11-րդ նկարի վրա ցույց և տրված ռազմական ողանավից զեկուցագիր տանող աղավնուն բաց թողնելը: Աղավնուն բաց թողնելու ժամանակ ողանավը պետք և դանդաղեցնի իր թռիչքը մի քանի վայրկյա-

ին ընթացքում և աղավնուն ախպես բաց թողնի, վոր նա ողանավի պրոպելլերից (պտուտակից) առաջացած ողի ուժեղ հոսանքի մեջ չընկնի: Պրոպելլերը առջևից ունեցող ողանավերից աղավնուն բաց թողնելը հեշտ և կատարվում: Իսկ չեթե ողանավի պրոպելլերը չետեիցն է, պետք է Ֆատուկ հարմարանք լինի աղավնուն կողովի մեջ պրոպելլերից ցած իջեցնելու համար: Գիշերը կամ մառախուղի ժամանակ ողանավից աղավնիներին բաց չեն թողնում, վորովհետև աղավնին այլ դեպքում շուտ չի վերադառնա իր աղավնատունը (մյուս ուրը կամ ավելի ուշ):

Աղավնիների պատրաստութունը՝ ողանավերից թռիչքներ կատարելու համար, նույնպես աստիճանաբար և տեղի ունենում, աղավնիներին սկզբում բաց թողնելով աղավնատանից փոքր հեռավորության և փոքր բարձրության վրա:

Ժամանակի ընթացքում ավելացվում են ինչպես հեռավորութունը, ախպես ել բարձրութունը:

ԱՂԱՎՆԻՆԵՐԻ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ ՃԱԿԱՏՈՒՄ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻ ԺԱՄԱՆԱԿ

Պատերազմի ժամանակ աղավնիները կարող են կապի ծառայութուն տանել առաջավոր հետևակ մասերից և հրետանական դիտակետերից—գնդերի շտաբները, հեծելական հետախուզական մասերից—դիվիզայի կամ կորպուսի շտաբը, նույնպես և անշարժ մշտական աղավնատները:

Աղավնիները, բացի այդ, շատ լավ կապի միջոց են հանդիսանում տանկերի ու զրահապատ ավտոմոբիլների և նրանց ուղարկող շտաբների ու հե-

տեվակ մասերի միջև: Աղափնիները միջոցով նույնպես շատ հաջող կերպով կարող են զեկուցագիր ուղարկել դեպի առաջ ճանապարհված գրահասպատ դնացքը: Բացի այդ, փոստատար աղափնիները շատ արժեքավոր ծառայութիւններ են մատուցանում նաև ծովալիճն տորմիդում: Նրանք զեկուցագրեր են բերում, տեղ հասցնում ռազմական նավերից բերդի շտաբը: Համաշխարհալին պատերազմի ժամանակ Սև ծովի վրա դեպք է չեղել, չերբ ուսուսական սկանանավից (մինոնոսեց) զեկուցագրով ուղարկած աղափնին վաղորոք նախազգուշացրել է տաճկական ռազմական նավախմբի մոտենալու մասին: Ականանավի վրայի ռազիոն աշխատելիս չի չեղել և այլ չեղանակով զեկուցագիր ուղարկելու հնարավորութիւն չի չեղել:

Ռազմավոստային աղափնիները պետք է աշխատեն այն ժամանակ, չերբ կապի այլ միջոցներ չկան կամ սարքին չեն և չեն կարողանում աշխատել:

Անշարժ կայարաններից մեծ հաջողութեամբ կարելի չե աղափնիների միջոցով կապ հաստատել հակառակորդի կողմն ուղարկած գաղտնի հետախուզչների (լրտեսների) հետ: Այդպիսի գաղտնի հետախուզչներին աղափնիներ են տալիս հատուկ կողովների մեջ կամ նրանց տանում են ծոցում գրած: Հարկ չեղած դեպքում զեկուցագիր են ուղարկում աղափնիները միջոցով: Մանավանդ հարմար է այնպիսի կապ հաստատել գաղտնի հետախուզչների հետ այն դեպքերում, չերբ մենք նահանջում ենք և թողնում ենք մեր չերկրի մի մասը, վորը գրավում է հակառակորդը: Այդ դեպքում աղափնիներին թողնում են հետախուզչների մոտ: Յերբ հակառակորդը մեր չերկրով

առաջ ե շարժվում, հակառակորդի թիկունքում մնացած հետախուզիչներն աղավախներին ուղարկում են հակառակորդի դիւի վրայով:

Համաշխարհային պատերազմի ժամանակ աղավախները այդպիսի կիրառման շատ դեպքեր են լեղել ավաստիացիների և գերմանացիների կողմից: Մեր ճակատում նշդ հատկապես աչքի չեք ընկնում Բրուսիլովյան հարձակման ժամանակ, չեքք ուսական զորքերն առաջ ելին շարժվում և գրավում այն տեղերը, վորոնք գրանից առաջ գրավված են լեղել ավաստիացիների կողմից: Ամեն առավոտ մեր խրամատների գծերի վրայով փոստատար աղավախներ ելին թռչում միևնույն ուղղութուններով: Զինվորներն այդ աղավախների վրա հրացանային կրակ ելին ըացում, ըայց, իհարկե, թռիչքի ժամանակ թռչունին դիպցնելը դժվար եր, հաջողվել ե սպանել միայն մեկ աղավախ: Մեր թիկունքում կատարած խուզարկութունները նույնպես հաջողութուն չունեցան, վորովհետև աղավախներին գտնելը շատ դժվար եր:

Աղավախտունը շտաբի հետ պիտի կապված լինի հեռախոսով, վորպեսզի աղավախը գալուց անմիջապես հետո հազորդել, թե նա ինչ ե բերել:

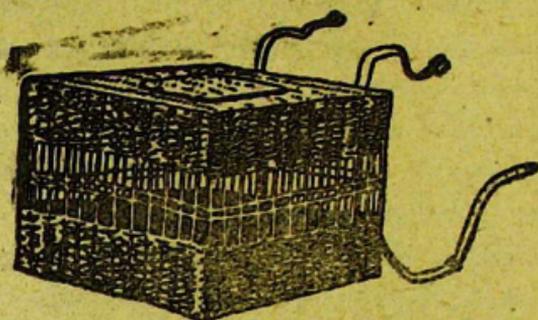
Շարժական աղավախատները արվում են կորպուսների շտաբներին, դիվիզաների շտաբներին և վորոշ դեպքերում գնդերի շտաբներին աղավախատներ կտրվեն ամենից հաճախ դիրքային պատերազմում: այսինքն չեքք զորքերն անշարժ նստած են խրամատներում:

Շարժական աղավախատներից աղավախներ պիտի տալ այն զորամասերին, վորոնց հետ մարտի ժամանակ կապ պահպանելն ամենից դժվար կլինի: Որինակ,

այն մասերին, վորոնք պահպանում են թեվերը, այն մասերին, վորնք ուղարկված են հետախուզութեան համար, նույնպես և առաջավոր մասերին, վորոնց հետ կապ պահպանելը դժվար կլինի հակառակորդի ուժեղ կրակի պատճառով:

Համաշխարհային պատերազմի ժամանակ Ֆրանսիական ճակատում աղավինները հաճախ կապի միակ միջոցն են լեղել ուժեղ հրետանական կրակի ժամանակ: Բոլոր լարային գծերը փչացած ելին, լուսատու լապտերները չեղին կարողանում աշխատել, վորովհետև փոշու և ծխի պատճառով վոչինչ չէր լերելում: Մարդիկ չեղին կարողանում ղեկուցագրերը տեղ հասցնել, վորովհետև սպանվում ելին գնդակներով և արկերով:

Շարժական աղավնատուները զորամասերին աղավնու պոստեր ե տալիս: Այդ պոստերին տրվելիք աղավնիների թիվը կախված է պոստի կարելիորութիւնից: Աղավնիներն ուղարկվում են պոստերին պոստային կողովների մեջ (տ. նկ. 12):

Նկ. 12 Կողով շարժական պոստի համար

Պոստալին կողովները աղավնիներով կարելի չէ փոխադրել թուղցիկ փոստով, մոտոցիկլետներով և այլն: Այդ պոստալին կողովները պետք է տեղավորել կրակից ծածկված և չոր շենքերում: Բացի այն կարմիր բանակայիններից, վորոնց հանձնված է պոստը, վոչվոք աղավնիներին չպետք է ձեռք տա: Պոստում լեղած կողովների միջի աղավնիներին պետք է կլոսակուշտ կերակրել, վորպեսզի նրանք աշխատեն շուտով տուն հասնելու, վորտեղ նրանց համեղ կերակուր է սպասում: Յեթե կարելի չէ գազային դրոհ սպասել, այդ դեպքում աղավնու պոստերի համար հատուկ կողովներ են տալիս, վորոնք պաշտպանում են աղավնիներին դաղերի ներգործութունից: Այդպիսի կողովներում աղավնիներին չպետք է պահել շատ լերկար ժամանակ և սովորաբար փոխում են ամեն անգամ 10-12 ժամ անցնելուց հետո: Համաշխարհային պատերազմի ժամանակ Ֆրանսիացիներին մոտ աղավնիները մնում էին կողովների մեջ լերքեմն 2 ուր, բայց այդ հնարավոր է դիրքային պատերազմի անշարժ պայմաններում:

Աղավնու անշարժ պոստերում, չեթե շենքը չոր և հարմար է, աղավնիները կարող են կողովներում մնալ 2 շաբաթ և ավելի, մանավանդ չեթե սլառավ ու փորձված աղավնիներ են:

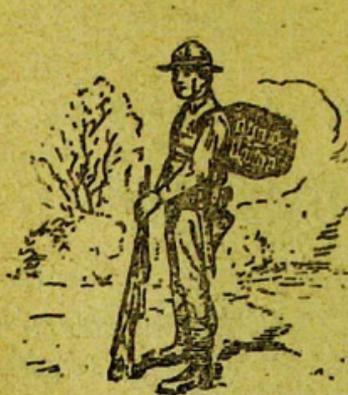
Պոստերում աղավնիների փոխումը կատարվում է գիշեր ժամանակ, չերբ աղավնիներին նոր պարտիան կարելի չէ աննկատելի կերպով առաջավոր դիրքերը բերել:

12-րդ նկարի վրա ցույց է տրված հետևակ մասերին տրվող աղավնու շարժական պոստի կողովը:

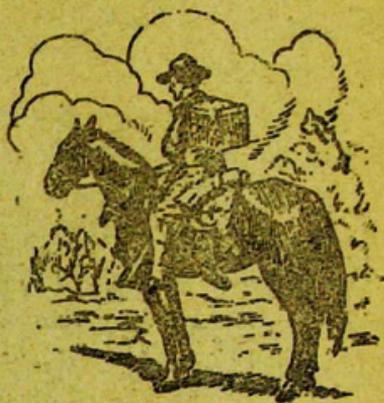
13-րդ նկարի վրա ցույց է տրված ամերիկական գին-
վոր, վորը մեջքին կողով է կրում 4 փոստատար ա-
ղավնի տեղափոխելու համար:

Բացի այդ, աղավնիներին՝ թեվերը կապված կա-
րելի չե փոխադրել հետախուզիչների կաշնպարկերում,
գրպանում, ծոցում: Բայց, իհարկե, նրանք այդպիսի
գրութջան մեջ չերկար ժամանակ չեն կարող մնալ:

Աղավնուն զեկուցադրով բաց թողնելու հրա-
մանը տրվում է այն ավագ պետի կողմից, վորի տե-
ղամասում գտնվում է աղավնու պոստը, որինսկի՝
վաշտի հրամատարի, հետախուզութջան պետի, գու-
մարտակիների հրամատարների կողմից և այլն: Այդ
կատարվում է նրա համար, վորպեսզի զեկուցադիրը
աղավնիների միջոցով ուղարկեն միայն այն ժամա-
նակ, չերբ այլ միջոցներով ուղարկել չի կարելի: Միշտ
պետք է հիշել, վոր աղավնին կապի վերջին միջոցն
է, վոր կազատի առաջավոր մասը ամենա-
դժվար պայմաններում: Յեթի պոստում շատ աղավնի

Նկ. 13.

Նկ. 14.

կա և կարեւոր զեկուցագիր և ուղարկվում, այդ դեպքում զեկուցագիրը կարելի չէ ուղարկել միանգամից լերկու աղավնու միջոցով: Յերկրորդ աղավնուն բաց են թողնում առաջինից մտա մեկ բուլե հետո, լերբ առաջինն արդեն թռել, բարձրացել է:

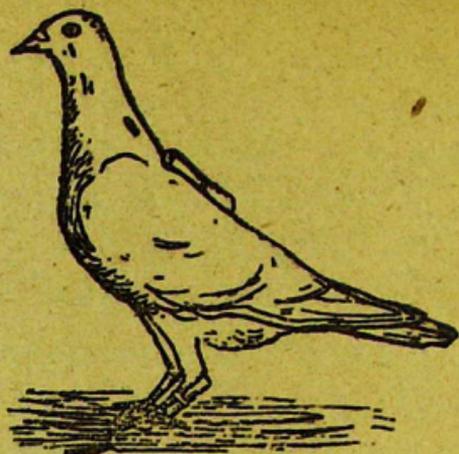
14-րդ նկարի վրա ցույց է տրված ամերիկական հեծելակը, վարը մեջքին աղավնու կողով և կրում 2 աղավնու համար: Հեծելադետքերին աղավնիներ տալը շատ կարեւոր նշանակութուն ունի: Ամենադժվարը հետախուզութունից զեկուցագիր ուղարկելն է: Հեծելական հետախուզութունը հաճախ շատ բան է տեսնում, բայց չի կարողանում հաղորդել, թե ինչ է տեսնում, կամ այդպիսի զեկուցագիրը ձեռավոր լրատարի միջոցով շատ դանդաղ է գնում: Իսկ փոստատար աղավնիների միջոցով զեկուցագիրը կգնա մեկ ժամում, 60 կիլոմետր արագությամբ, դեպի աղավնատունն ուղղակի ուղղությամբ:

Փոստատար աղավնիներով կարելի չէ ուղարկել վոչ միայն փոքր կարճ զեկուցագրեր, այլ և վայրի փոքր սքեմաներ (գծանկարներ):

Յեթե աղավնու միջոցով ուղարկվող բեռան քաշը 25 գրամից ավելի չէ, այդ դեպքում բեռը պետք է տեղավորել աղավնու մեջքին:

15-րդ նկարի վրա ցույց է տրված աղավնին լրիվ հանդերձանքով, այսինքն նրա վոտին ամբացված է խողովակը զեկուցագրով, իսկ յերկրորդ զեկուցագիրն ամրացրած է մեջքին նույնպես խողովակի կամ հա-

տուկ գրպանի մեջ և պահվում է կաշեպարկի պես
թևերի տակը գցած հատուկ մերքերով:

Նկ. 15. Աղավնին լրիվ հանդերձանքով

Վերջացնելով մեր խոսքը ուսումնական ծառայության
մեջ գտնվող աղավնիների մասին, պետք է ավելացնել,
վոր.

Փոստատար աղավնիները պատերազմի ժամա-
նակ հիանալի կապի միջոց են հանդիսանում: Նրանք
արագ են շարժվում և կրակից շատ քիչ կորուստ են
ունենում: Փոստատար աղավնիները պատերազմի ժա-
մանակ հազարավոր մարդկային կյանքեր են փրկում,
վորոնք, իբրև լրատարներ, պետք է զեկուցագրեր տա-
նելին: Փոստատար աղավնիները հաճախ միակ մի-
ջոցն են հանդիսանում, վորն աշխատում է այն ժա-
մանակ, լերբ մնացած բոլոր միջոցներն արդեն հնա-
րավորութլուն չունեն աշխատելու: Յեթե աղավնա-
պահովության գործը կանոնավոր հիմքերի վրա յե դը-
րած, աղավնիներն եժան կլինեն, նրանց կերակրելը

Թանգ չի նստի, իսկ լեթե աղալնապահները լավ պատրաստութիւն և ծանոթութիւն ունենան աղալնու ռազմափոստալին գործի մասին, նրանց խնամովը և կանոնավոր ոգտագործովը նուրնպես դժվար չեն լինի:

ՌԱԶՄԱ-ՓՈՍՏԱՅԻՆ ԱՂԱՎՆԻՆԵՐԻ ԿԻՐԱՌՈՒՄԸ 1914 - 1918 ԹՎԱԿԱՆՆԵՐԻ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻ ԺԱՄԱՆԱԿ ԱՐԵՎՄՏՅԱՆ ՃԱԿԱՏՈՒՄ

Ինչպես ե կիրառվել ռազմական աղալնու փոստը համաշխարհային պատերազմի ժամանակ, այդ մասին ասում ե Վերդենի բանակի հրամատարի 1916 թ. ոգոստոսի 13-ի № 743 ղեկուցագիրը: Այդ ղեկուցագիրը վերջանում ե այսպես: «Զնայած ձեռք առած նախագրւշական միջոցներին, հակառակորդի փոթորկալին կրակի և անբարեհաջող լեղանակի պատճառով, գործող մասերի հետ գոլութիւն ունեցող կապի միջոցների մեծ մասը անբավարար ե լինում և ամենադժվար ժամանակ մերժում ե աշխատելու: Փորձերը ցույց են տալիս, վոր գրոհի ժամանակ հեռախոսալին կապը խախտվում ե. արագագնացների (վազանների) միջոցով ուղարկած ղեկուցագրերը մեծ ուշացումներով են ստացվում ճանապարհների դժվարութիւն և խափանիչ կրակի ուժի պատճառով, տեսողական ազդանշանները ծխի և փոշու պատճառով չեն գործում, ուղալին դիտողութիւնը շատ դեպքերում խանգարվում ե վատ լեղանակի ու դիտողութիւն նպատակների մեծ հեռավորութիւն պատճառով: Միայն փոստատար աղալնիներն են աշխատում ամեն մի պարագայում և, ջնայած հրետանական կրակին, փոշուն, ծխին ու մա-

ուսխուղին, համեմատաբար շատ արագ բերում են նիշտ տեղեկություններ գործող զորքերի դրության մասին»:

Ահա մի քանի նմուշներ ռազմա-փոստային աղափնիների կիրառման վերաբերյալ Ֆրանսական բանակում Վերդան բերդի մաս և Մոմմ գետի վրա տեղի ունեցած մարտերի ժամանակ:

1) 1916 թ. հունիսի 1-ին Տիո—Վո ճակատի վրա գերմանական զրոհի ժամանակ գումարտակների և գնդերի հրամատարները միմիայն աղափնու փոստի միջոցով եյին տեղեկություն տալիս զրոհի ընթացքի մասին և ոգնություն ու հրետանու ոժանդակություն խնդրում, կապի մյուս բոլոր միջոցները չեյին կարողանում աշխատել:

2) Հունիսի 2-ից մինչև 5-ը մայր Ռեյնայի գեղուցազրերը, վար ստացվում եյին աղափնիների միջոցով, հնարավորություն եյին տալիս հետևել գերմանացիների կողմից կարած Վո ամրոցի հերոսական կայազորի գերմարզիկին ճիգերին:

3) Հունիսի 9-ին ամենահակասական տեղեկություններ են դալիս Տիոմոն Ֆիրմայի (ազարակի) զբավելու մասին, և կապիտան Մոնտարբիին հանձնարարվում է հետախուզություն կատարել: Նա մեկնում է Չ աղափնի հետն ունենալով: Ժամի 16-ին կապիտ. Մոնտարբին հասնում է իր զորքերի դասավորման տեղը Ֆիրմայից դեպի հյուսիս-արևելք և այստեղից աղափնի չե ուղարկում: Ժամի 16-ից 8 բուպե անց աղափնի հասնում է աղափնատունը, ժամի 16-ից 10 բուպե անց գեղուցագիրը հեռախոսով հաղորդվում է հրամատարությանը: Ֆիրմայի շուրջն անցնելով,

կապիտան Մոնտարբին ժամի 16-ից 10 բոպե անց հասնում է հետևակի դասավորութեան տեղը, Ֆիբրմալից դեպի հարավ-արևմուտք 500 մետրի վրա և յերկրորդ զնկուցադիր և ուղարկում: Աղալինն աղալնատուն և հասնում, նուէնպես արագ, ինչպես և առաջինը, ժամի 16-ից 18 բոպե անց. ժամի 16-ից 20 բոպե անց, աղալնիներէ շնորհիվ, հրամատարութունն արդեն իմանում եր աչն ամենը, ինչ վոր կատարվում եր ճակատում և կարող եր միջոցներ ձեռք առնել.

4) Հունիսի 12-ին 410 հետևակ գնդի զիրքի գրոհից հետո, վիրակապական կայանը բազմաթիվ վիրավորներ են բերվում և մնում են աչնտեղ փոխադրական միջոցներէ բացակայութեան պատճառով. գնդապետ Գուլիելոն աղալին յե ուղարկում ժամի 8-ից 20 բոպե անց: Ժամի 8-ից 45 բոպե անց դիվիզիային լազարեթը (հիվանդանոցը) տեղեկութուն և ստանում ու սանխարներ և ուղարկում և աչդալիսի ժամանակին արված կարգադրութունը շատ կյանք և ազատում:

Ուժեղ հրետանական կապի պատճառով, աչ տեսակի կապ հաստատելու վոչ մի հնարավորութուն չկար:

5) Հունիսի 21-ից մինչև 23-ը գերմանացիները բացառապես ուժեղ գրոհ տվին: Բոլոր հեռախոսային հաղորդակցութունները ավերված էին, յերեք շերտ խափանիչ կրակը թույլ չեր տալիս արագագնացներին շարժվելու, անհետևանք կիրառվող տեսաբանական կապը մեկ ոֆիցերի (սպայի) և 3 զինվորի կյանք և խլում: 67 հետևակ գնդի հրամատար փոխգնդապետ Ժիրարդոնի տրամադրութեան տակ աչ տեսակի կապ

չէր մնացել, բացի աղավնու փոստից, վորը և նա
ոգտագործում ե: Նրա զեկուցագրերը շտաբ հասան
20-ից մինչև 25 բուպելի ընթացքում: Շտաբը տեսա-
բանական ազգանշանների միջոցով նրան տեղեկու-
թյուն է տալիս, վոր զեկուցագրերն ստացված են և
նրան ոգնություն կհասցվի, 67 գունդը կատաղի դի-
մադրություն է ցույց տալիս մինչև ոգնության տեղ
հասնելը: Միևնույն ժամանակ հակառակորդն աշխա-
տում է Ֆրոււատեր ամբողջը վերցնել, ամբողջի հրամա-
տար կապիտան Դարդիգը իր տրամադրության տակ
միմիայն աղավնու փոստ ունի, հունիսի 23-ին ժամի
9-ին նա տեղեկություն է տալիս, վոր հակառակորդը
500 մետրի վրա չե գտնվում, ժամի 10-ին նա հայտ-
նում է ամբողջի շրջափակման, գնդացրային աշտա-
բակների ավերման մասին, խնդրում է հակազրոհի
մասին և հաստատում է, վոր կալաշտպանվի մինչև
վերջը. ժամի 11-ին աղավնի չե ուղարկվում, վորը
հաղորդում է, վոր զբությունն ամեն բոպե ել ավելի
չե լուրջանում, բայց տրամադրությունը շատ բարձր
է և բոլորը կկռվեն մինչև վերջը: Հրամատարությանը
հաջողվում է այդ քաջերին ազատել: Հունիսի 24-ին
բժշկի ոգնական Ռու-ի կողմից ուղարկված չորրորդ
աղավնին հաղորդում է, վոր ամբողջն ազատված է,
բայց առանց կապի և հաղորդակցության է մնացել:
Նա խնդրում է հաջորդ գիշերն անհապաղ ուղարկել,
վորքան հնարավոր է շատ սանիտար և աղավնի: Հու-
լիսի 11-ին գերմանացիների կողմից նորից մեծ ջան-
քեր են թափվում Ֆրոււատերի կատարից մինչև Ֆլե-
րի գլուղը տեղամասի վրա: Բոլոր հեռախոսային գը-
ծերը փչացած են, ծխի պատճառով տեսաբանական

ազդարարութիւնն անհնարին և դառնում, բայց զանազան տեղերից աղափնինների բերած 10 զեկուցագիրը հրամատարութեանը հնարավորութիւն են տալիս մարտի դարգացմանը հետեւելու և անհրաժեշտ կարգադրութիւններ անելու:

6) Հուլիսի 12-ին շարունակվում և Սուվիլլ ամբոցի գրոհը: Ամբոցի ներսը հակառակորդի ներխուժած մասերը կամ վոչնչացված են, կամ գերի չեն վերցված: Բելլվիլում գտնվող դիտողն իր ժամանակին տեղեկութիւն և տվել գերմանացիների ամբոցին մոտենալու մասին և դրանից հետո ամբոցի ներսում տեղի ունեցած ձեռքի նռնակներով կռիւ մասին, բայց նա չկարողացավ տեղեկութիւն տալ բռնամարտի հետեանքի մասին: Աղափնիներով ուղարկած 12 հեռագիրը նկարագրում են դրութիւնը, հաղորդում են գերմանացիներին գերի վերցնելու մասին, ճիշտ հաղորդում են կողմերի փոխադարձ դրութեան մասին, ցույց են տալիս վտանգավոր կետերը և հրետանու համար նպատակները:

7) Հուլիսի 15-ին տեղի չե ունենում Ֆրանսիացիների հակագրոհը: Գրոհող մասերի կողմից աղափնիների միջոցով մեկը մշուսի հետևից ուղարկված 10 տեղեկութիւնը հնարավորութիւն են տալիս դատել հակագրոհի զարգացման մասին և այլն:

Այստեղ մի քանի որինակներ են վերցված Ֆրանսական Վերդենի բանակի հրամատարի զեկուցագրերից. ալգալիսի որինակները հարլուրից ավելի չեն: Դաշնակիցների (Ֆրանսիա, Անգլիա, Ամերիկա) բանակներում 300,000 աղափնի չե չեղել, իսկ գերմանացիների մոտ—150,000 աղափնի:

Մյուս բանակներում նույնպես շատ որինանկներ են լեղել աղափնիների հիանալի մարտական աշխատանքի: Հյուսիս—Ամերիկյան Միացյալ Նահանգների բանակում, վորն աղափնիներ և պահում միայն 1917 թվից, մի շարք դեպքեր են արձանագրված, յերբ աղափնիները փրկում են զրությունը: Մանավանդ աչքի յեն ընկել յերկու աղափնի, վորոնց անունները հիշատակված են ռազմական աղափնու գործի պաշտոնական հրահանգի մեջ. որինակ, «Նախագահ Վիյսոն».— 1918 թ. նոյեմբերի 5-ի առավոտյան, այդ թռչունը գնդակով վիրավորված վտոով, խիտ ամպի միջով յեկել և իր աղափնատունը և կարեվոր հեռագիր և բերել: Այդ լեղել և նրա յերկրորդ թռիչքն այդ ճակատում»:

«Մադրածու».— Շրայնելով վիրավորված աչքով և չորացած արջունով ծածկված գլխով ճակատից տուն և վերադարձել 1917 թ. սեպտեմբերի 12 վաղ առավոտյան: Այդ թռչունը շատ կարեվոր հեռագիր և բերել, վոր տեղեկութուն և տվել դեպի առաջ դուրս բերած ծանր մարտկոցների մասին. այդ մարտկոցները սարափելի ավերումներ պիտի անելին հարձակվող ամերիկական ջոկատների շարքերում: Այդ տեղեկութունն ամերիկական հրետանուն հնարավորութուն և տվել 20 բոպելի ընթացքում լռեցնել հակառակորդի հրանոթները»:

Ռուսական բանակում ռազմա-փոստային աղափնու հաջող կիրառման դեպք և լեղել 1915 թվին Նովո-Տեորգիյեվսկ բերդի պաշարման ժամանակ: № 10 ամբոցի վրա գերմանացիների կողմից գրոհ տալու ժամանակ հեռախոսը կտրված և լեղել, գնդացրային և հրետանական ուժեղ կրակի պատճառով լրատարներ ուղարկելու հնարավորութուն չի լեղել և միայն փոստատար աղափնին և ամբոցի պարետի զեկուցագիրը հասցրել բերդի պարետին:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Փաստատար աղափնին և նրա հատկու- թյունները	62
Անշարժ և շարժական աղափնատների կառուցվածքը	3
Աղափնիների ծառայությունը ճակատում պատերազմի ժամանակ	14
	23

* —

ԳԱՆ Հիմնարար Գիտ. Գրադ.

FL0038314

[084]

Ф. 4. С. 10 Ч. 1064

A ^I 4069

В. ЦЕЙТЛИН

ГОЛУБИ
НА
ВОЕННОЙ СЛУЖБЕ